

Снѣжинки.

Прѣлитатъ ситнички снѣжинки
На весели дружинки
И шепнатъ тихо сладки думи,
Помѣтатъ си и глуми!

Една възъ друга падатъ леко,
А тѣхни смѣхъ далеко
Се носи татъкъ изъ полето
И губи въ ширинето!

Люб. Бобевски.

Листопадъ.

Хубавото и топло лѣто отдавна се измина.
Настѣпилата есенъ не е тѣй весела. По
полето и гората не се чуватъ птичитѣ пѣсни,
не се виждатъ дѣца да играятъ. Всичко почна
да се приготвява за зимата. Есеннитѣ вѣтрове
почнаха да духатъ, почнаха да пѣятъ и сви-
рятъ своята тѣжна пѣсенъ Листата на дърве-
тата почватъ да пожълтяватъ и обрулени отъ
вѣтъра, тѣжно, съ скръбъ, че се раздѣлятъ отъ
дървото, падатъ на земята. Скоро дърветата ще
бѣдатъ оголени.

Ето че и още едно листо се откъсна. Вижете
какъ се разнася отъ вѣтъра! Колко ли му е
мѣчно, гдѣто се раздѣля съ дървото? Не му се
иска да падне на земята. Вѣтърътъ го разнесе